

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

362.92

Szerző: f. f.

Hely

Cím: A menekültek szükségglakása...

Idő

"1920"

Forrás: Népszava

Személy

Pp.
(Hely)1920 II 8
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

325.33

1920

A menekültek szükségglakása.

Négyszáz menekült lakik a Hernád-utcai elemi iskolában. — A tantermek mint tömeglakások.

Annak idején ismertettük a vagonokban lakó felvidéki menekült családok helyzetét. Ez alkalommal azokkal a menekültekkel foglalkozunk, akik hosszú kálvária után a vagonlakásokból végre, ha szükségglakásba is, de földel alá kerültek. Köztudomású, hogy a menekültek ügyét kirendelt kormánybiztos intézi. Nagyon jól tudjuk, hogy azt a sok bajt és szenvedést, amely a menekült családoknak az életét keseríti, a mai viszonyok között szűk keretekben működő hatóságok eltüntetni nem képesek. Az innen-onnan kerülő segítség tányhíti a nyomort ideig-óráig, de a vesztes háboru teremtette állapot csak továbbra is megmarad.

A Hernád-utcai elemi iskolának egyik része 1918 november óta a menekültek szükségglakása. Ezidő szerint 86 család és mintegy 100 magános egyén lakik a tantermekben. Olyan családok, amelyek a menekülésben magukkal hozták butoraikat, külön szobát kaptak. Am a legtöbb familia egy fillér pénz nélkül menekült el a megszállók elől. Ezek részére a tantermekben deszkafallal elválasztott fülkékkel jelölték ki szükségglakásul. Az ilyen szükségglakásokat a főváros butorozta be. Vannak azonban olyan termek is, amelyekben három-négy család lakik, azonban a terem nincsen fülkékre osztva. Külön-külön közös szobák vannak a nőtlen fiatal emberek és az egyedül-

álló nők részére. Nagy gondot okoz a kormánybiztosságnak a vagonlakók elhelyezése. Ugyanis sokan vannak még, akik azt remélik, hogy visszamehetnek és azért nem akarják a vagonokat elhagyni. Sokan azonban belefáradnak a reménykedésbe. Ottlétünk alkalmával is két olyan család telepedett meg a Hernád-utcai szükségglakásban, amely már nem bírta a vagonban való fagyoskodást.

A lakók legnagyobb része állami alkalmazott, akik a lakbérilletményeik fejében kapnak lakást, fűtést és világítást. A gondnoki hivatalban kimutatták, hogy az illetményekből havonta mintegy 6000 korona gyűlik be, ezzel szemben a kiadás 30.000 koronát tesz ki. A lakók között hetenként kétszer van kenyérosztás. Egy részük otthon főz ebédet, vannak ellenben családok, amelyek a fővárosi konyhán étkeznek.

A szükségglakások közül néhányat megtekintettünk. Egy pénzügyi tanácsos, akit Erdélyből kiutasítottak, kevés megmentett butorával egy tantermet rendezett be szükségglakásul. Szobától a szekrények választják el a konyhát. Egy gyulafehérvári városi tisztviselő hasonló képen rendezkedett be. Hosszu sirámban mondja el internálása és az azt követő kiutasítás történetét.

— A nagyenyedi és a szamosújvári fegyházban szenvedtem... — mondja. Majd Fogarásra szállítottak minket... Borzalmasan bántak velünk... Lerongyolódott képviselők, papok, tanárok, tisztviselők és hírlapírók söpörték az utcát... A fizetésük pedig éhezés és átjeg volt...

Szinte föllélegzik, ahogy ezeket elmondva, körülnéz. Menyivel jobb ez a helyzet. Pedig ez is nyomorúság. Néhány fülkébe tértünk be.

Az ágyon betegen fekszik egy idősebb asszony. Könnyen betegszenek, hiszen a hosszú vagonélet nagyon is megviselte legyöngült szervezetüket. Amikor meghallja, hogy mi járatban vagyunk, szíves szándékkal helyet kínál nekünk.

— Bizony, jó uram — kezdi —, ugy jöttünk el Erdélyből, mint az ujjam... Mindenünk ottveszett... A leányom postamester volt... A visszavonuló magyar csapatokkal gyalogoltunk három napig... Nem is jó rá gondolni...

Közös terembe léptünk be. Négy család élt különös együttesben. Nagyon szegények. N. Pál, Boszniából menekült pénzügyi fővigyázó, jóarcu, kedves öreg ember. Olyan nyomorban él, hogy a rendes kenyérosztáson sokszor zavarba kerül, mert nincs miből kifizetnie a kenyér árát. Elpanaszolja:

— Száz korona nyugdíjam van... Ebből kéne megélnem... De azt se kapom rendesen... Most is késik...

Egy menekült gépkocsivezető puliszkát eszik. Szívesen invitálja a kisérőnket: — Parancsoljon Randi... Olyan zsiros, hogy belebolondulhat az ember...

A szoba lakói kényszeredetten nevetnek. Ki-nevetik a nyomorúságukat. Azt mondják, hogy nagyszerű ember a soffőr, mert mindentől viccet csinál, ha ő nem volna, sirni kellene.

A Hernád-utcai elemi iskolában berendezett szükségglakások lakói eddig a honnau és svájci misszióktól kaptak némi segítséget ruházati dolgokban. Rendkívüli esetekben pénzübeli segítséget is szoktak kapni.

A fővárosban dühöngő spanyoljárvány a menekültek szállását sem kimélte. Eddig 27 megbetegedés történt, amelyek közül 10 súlyo-

sabb. Néhány nappal ezelőtt az egyik kórházba szállított menekült befejezte siralmas, hányatott életét. Külső képében a szükséglakás talán derüs és meleg. A nyomoruság fájdalma azonban rajta ül mindannyiuk arcán.

Ezerkilencszázhusz telén, a tömegnyomoruság vészes esztendejében így élnek mindazok, akik a vesztés háboru igazi mártirjai. Ezzel szemben perverz tivornyákban tobzódik a háborus jó mód. b. b.